

A LILA PLÜSSMACKÓ

Liamnek nem tetszett a karácsonyi ajándéka.

Írta: Kimberley Warner
(Igaz történet alapján)

Karácsony reggel Liam nagyon korán ébredt. Beosont a nappaliba két húgával, Hollyval és Sarah-val. Hét saját készítésű csizmácska lógott sorban egymás mellett a kandallón. Volt köztük kicsi és széles, és volt hosszú és vékony. Némelyikük pedig annyira régi volt, hogy már a színe is kifakult. Liamnek azonban csak az számított, hogy mindegyik harisnya finom édességekkel volt megtöltve. Liam megragadta a harisnyáját, és fejfelé fordította. Lebígyedt a szája. Csak egy cukorpálcika, egy narancs és egy maréknyi édesség hullott ki belőle. „Ennyi az egész?” – kérdezte. Holly és Sarah is csak ráncolta a szemöldökét. Aztán Liam elvigyorodott. Talán ez azt jelenti, hogy valami igazán jó ajándékot fog kapni! Remélte, hogy az az új videójáték lesz, amellyel az összes barátja játszani szokott. Amikor azonban Liam végre kinyitotta az ajándékát, csak még csalódottabb lett. Az ajándéka egy lila plüssmackó volt. Kézzel készült, fekete gombszeme volt és egy kis hímzett mosolya. „Boldog karácsonyt, Liam!” – mondta Anya széles mosollyal. Liam nem mosolygott. Nem ilyen ajándékot szeretett volna.

NAGYOBB
GYERMEKEKNEK

A húgai és a három nővére is plüssállatokat kapott. De ettől még Liam nem érezte magát jobban. Ez volt élete legrosszabb karácsonya! „Mi a baj? – kérdezte Erin, a nővére reggeli után. – Egész reggel morcos voltál.” „Nem igazán tetszik az ajándékom – válaszolta Liam. – Csak egy maci, amit Anya készített. Miért nem valami olyat kaptam, amit szerettem volna?” Erin elmosolyodott. „Gyere velem.” Anya hálószobájába vezette az öccsét, és az asztalon lévő régi varrógépre mutatott. „Anya varrógépe – mondta Liam. – Na és?” „Mit látsz még?” Liam elhúzta a száját. Varrótűket, színes cémnákat és néhány összehajtott szövetdarabot látott. Látott még egy zacskónyi töltőanyagot is, amely puha és bolyhos volt, mint egy felhő. „Tudom, hogy szeretted volna, ha Anya valami mást vesz neked karácsonyra – mondta Erin. – De arra most nincs pénzünk. Nekem nagyon tetszik a plüssállat, amit Anya készített. Látszik rajta, hogy mennyire szeret engem.” „Ezt hogy érted?” „Sok idő elkészíteni egy plüssjátékot. Türelem kell hozzá. Anya órákon át ült ennél az asztalnál, hogy mindegyikünknek készítsen egy-egy játékot. Gondoskodott róla, hogy mindannyian kapjunk

ajándékot. Nem gondolod, hogy ez azt jelenti, hogy szeret minket?” Liam megérintette azt a lila anyagot, amelyből Anya a plüssmackót készítette. Talán Erinnek igaz van. Egy ajándéknak nem kell drágának lennie ahhoz, hogy jó ajándék legyen. Az Elemiben Liam azt tanulta, hogy Jézus a legnagyobb ajándék, pedig Jézus egy egyszerű istállóban született. Liam elszaladt, hogy megkeresse Anyát. Szorosan magához ölelte. „Köszönöm szépen a mackót!” – mondta. Már nem is tartotta butaságnak a plüssmackót. Ha egyáltalán nem is lett volna ajándék, akkor is érezte volna a családja szeretetét. Ettől volt különleges ez a karácsony. ● Ez a történet Új-Zélandon játszódott.

ILLUSZTRÁLTA: DEBBY RAHWALLA